

ACC. N:R M. 15251: 1-7.

Landskap: Skåne Upptecknare: Yngemau Svensson, Lund
Härad: Bjäre Berättare: Karl Forberg, Vejby slätt
Socken: Barkåkra Berättarens yrke: smedmästare
Uppteckningsår: 1960 Född år 1884 i Försör

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

I medlen. s. 1-7.

Lu F 111

Far var med i Färlov
när jag föddes men flyttade redan till
Majmång i Barkåkra. Vid 10 års ålder
började jag som lärning i fars smedja.
Jag hade mycket annat val. Far hade
en grävt anställd så länge jag inte
var utlärd men redan var det bara
vi två. Färdig ärd som lärning fick
jag mer eller mindre halva och några
andra ärd blev det lite mera sjätte-
stänligt arbete. Jag hade ingen lön.
Det var ju inte att räkna med när
man var hemme.

Arbetsdagen var lång på
den tiden. Vi började redan vid sex
på morgonen och höll på till sju.
Jag kvallade och med några heta
smakar.

På lördagarna slutade vi något tidigt
När det var mörkt hade vi mörk-
fyll, men i övrigt gavs det inga fri-
dagar.

Vi renade jårbrukets redskap
Det var mycket sådant arbete i
synnerhet på vägen då bönderna
ville ha sina redskap i ordning
för vår bruket. Vi tillvar hade hovar
och ärder. Plojar fanns däremot
fabriks tillverkade alla höj.

På den tiden fanns det
gott om vagnar och detta gjorde att
far hade vagnar att berla. Vagnmakaren
gjorde häverhel och vi skulle vi göra
berlagen. Vi berlo både åk- och
lastvagnar. Alla berlagen gjordes i
mudjan även axlar och hjudar

Pamparna skulle som regel ha lite
finare vapnar än de andra.
Vi bodde och i en del
här där.

När jag var 20 år
flyttade jag hem från I. Jag hade en
her, som dog vid efter mig. Först
dog jag and all min, på ett sjukhus
och mekanisk verkstad. Jag fick
börja nästan som nybörjare, och
linen var då ungefär 23 lin. Där
slutade jag emellertid inte länge
utan dog, arbete på sockerfabriken
i Bryllösa. Under den tiden
oft - det gick fabriken dag och natt
så vi måste arbeta i skift. Jag
höll maskinerna. Jag var på
sockerfabriken i två kampanjer

Under mellantiden var jag hemma
och hjälpte far. Ett år arbetade jag
ni varvel i Skåne. När jag
arbetade där utbröt stor hunger och de
kunde jag inte lämna kvar. Jag
arbetade sedan i olika landsbygd.

1918 dog en av mina
i Vejbylän och då hjälpte jag min
far dog i spanska sjukan, han var
jag hjälper.

Det var svårt att ha en
igår, eftersom liderna var mycket
dåliga. Pusorna var höga och tilljänger
ni råvaror var dåliga. På den tiden
kostade det om man fick tag på
35 kr / hl, medan en hektoliter
minera kostar 12 kronor. Vi byter
in allting är så dyrt minna.

ja, har bara tillfälligt
haft några anställda, utan har
utbetalat lönen. Det har varit 6 medjor
i bara Backåkra socken, så han-
nummern har varit stor.

Det har blivit mest
reparationer av jordbruks redskap för
min del. Dessutom har jag utfört
en massa små reparationer.

Vår beklagning har
jag upställt mycket lite med.

Kärlan har det främst
gott om, så det har blivit en hel
del skoring. För brukade ofta ha hem
helt bänden, och så, men det har
jag därmed aldrig gjort.

När jag varit i medjan,
fanns det varken kraft eller skän

Jag hade en barmaskin, som drogs för
hand. 1920 fick jag kraft och sken
indraget i rindjan. Då skaffade jag en
flått, en smärjel, en barmaskin
och en järnmaskin. Jag hade bara
en motor till alla maskinerna,
som var kopplade till en axelledning
i bakel.

På den 1907 bildades en
medlemmarförening här i backen
Den dog emellertid ut efter en tid
i brist på intresse. Föreningen
åter upplivades 1919. Det var ju dåligt
här då och till gännen på rännan-
ial. då. Senare föreningen kunde
vi tilldraga medlemmar till en
gentemot järnhandlarna som ofta
int var så ärliga. Vad man förmål

shärade efter i föreningen var, att alla
medlemmar skulle hålla enkla priser
ja, vil också att det var fråga om att
ställa hem i maskinlära och
reklamering.

Ja, har nu märkt
helt slutat nytt som medlem och för
bara en del små reparationer. Det
finns nämligen ingen medlem som vill
verka medlem efter mig. Pundene
har det varit en fabrikslära ha gör
allt arbete.

Ja, har aldrig varit medlem
om att medlem i en del nya år.